

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1/6 uri popoldne.

Štev. 42.

V Ljubljani, v sredo 20. februarja 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 19. februarja.

Skladišča.

Zakon o skladiščih je bil včeraj po dolgi in precéj dolgočasni razpravi dovršen in danes potrjen tudi v tretjem branji. Prememb bilo je tudi včeraj prav malo sprejetih; najpomembnejša med njimi zadeva denarne globe, ki ne bodo pomnoževale državnih dohodkov, ampak se stekale v ubožne blagajnice. Poslancev je bilo včeraj večidel tako malo v zbornici, da so bili komaj sklepni.

Interpelacije.

Ni je skoraj seje, v kateri bi se ne sprožilo kako pismo ali ustno vprašanje bodisi na vlado ali na predsednika zbornice ali na načelnika kakovega odseka. Tudi včeraj bilo je tako; poslanec Hackelberg je omenjal, da se smé po cesarskem patentu z dne 9. avgusta 1854 za sirote v hranilnice vlagati le 525 gld.. To je po dosedanjih skušnjah premalo, zato vpraša justičnega ministra, hoče li zbornici predložiti načrt zakona, ki bo dovoljeval večjo svoto?

Poslanec Tausche je vprašal ali prav za prav grajal načelnika gospodarskega odseka, zakaj da že niso rešene obilne peticije, ki so mu v raznih gospodarskih zadevah došle iz Češke, ter predlaga, naj zbornica omenjenemu odseku naroči, da še v tem zasedanju poroča o dotičnih peticijah. Ker ni bilo v zbornici ne predsednika in tudi ne njegovega namestnika, Tauschetu nihče ni mogel odgovoriti, in njegov predlog obvelja brez ugovora.

Proti koncu seje vpraša poslanec Fiegel, je li obrtni odsek že kaj ukrenil zastran njegovega predloga, da se odpravi krošnjarstvo ali havziranje? Načelnik grof Belcredi mu je odgovoril, da je bil on še-le pred dvema mesecema izbran za načelnika obrtnemu odseku. Torej ne more vedeti, komu se je dotični predlog izročil v poročanje; vprašal pa bo odsek ter mu morda že v nekaterih dneh kaj natančnejšega povedal.

Konečno je še poslanec Woldrich vprašal trgovskega ministra, hoče li društvo, katero ima izdelati lokalno železnico iz Budjeovic v Žolnov, prav odločno prijeti in prisiliti, da stori svojo dolžnost, ali pa morda dotično železnico in to pravico komu drugemu podeliti?

Vojaški nabori odloženi.

Med predlogi, ki so bili danes izročeni poslaniški zbornici, je vladni načrt zakona, da se nabiranje novincev, ki bi se moralo zakonito vršiti od 1. marca do 30. aprila, preloži na poznejši čas, ki se bo določil v zakonu, s katerim se bo vladi dovoljevalo to nabiranje za letošnje leto.

Hranilnice in posojilnice po Raiffeisenovem načrtu

prišle so danes v prvem branji na dnevni red. Vlada hoče takim hranilnicam poleg sedanjih polajšav dovoliti še nekatere druge gledé pristojbin, ako so osnovane za manjše okraje, ako deleži posameznih udov ne presegajo 25 gld., ako se presežki prištevajo k rezervnemu zakladu, pri katerem člani nimajo nobenega deleža in ako take hranilnice ne izdajejo menjic.

Izmed naših poslancev oglašil se je pri tej točki poslanec Vošnjak, ki je povdarjal, da bi se morali davki in pristojbine polajšati vsem hranilnicam, zlasti gledé kolekovanja dolžnih pisem, katerih poroki niso ob enem člani dotičnega društva. Konečno predlaga, naj se ta načrt v pretresanje izroči hranilniščnemu odseku. O ravno tej zadevi so govorili še poslanci Stejskal, Wrabetz in Menger, potem je bilo glasovanje, pri katerem je Vošnjakov predlog obveljal s 65 glasovi proti 57, kar zopet priča, da je bila v današnji seji komaj tretjina vseh poslancev.

Državni proračun

je v odseku dovršen; jutri glavni poročevalec doktor Mattuš izgotovi svoje poročilo, v torek 26. t. m. pa se v zbornici prične budgetna razprava.

Volitev državnega poslanca za Maribor.

(Izviran dopis.)

Mesta Maribor, Ptuj, Sl. Bistrica, Slov. Gradec, Ormož, in tigi Vuzenica, Muta, Mahrenberg, sv. Lenart, Središče in Ljutomer imajo si voliti namesto odstopivšega državnega poslanca dr. Aussererja novega zastopnika v državni zbor. Volitev je razpisana na 7. dan marcija. V začetku se je oglašilo več ponudnikov, zdaj pa se priporoča in predstavlja samo eden, ki bo brez dvombe izvoljen, namreč graški odvetnik dr. Gustav Kokoschinegg. Ta mož je menda iz Slov. Bistrice doma in kakor njegovo ime kaže, slovenskega pokolenja, svak deželnega odbornika dr. Schmidererja, ki tudi najbolj podpira njegovo kandidaturu, po mišljenji nemški liberalce, torej vreden naslednik dr. Aussererja. Ker so si Mariborčani njega izvolili za kandidata, bo gotovo izvoljen, kajti mesto Maribor ima menda samo toliko volilcev, kakor vsi drugi volilni kraji, ki z Mariborom volijo; potem pa mariborski liberalci lahko še dobijo pomoči v Ptuj, Slov. Bistrici, Slov. Gradcu, Muti, Mahrenbergu in Vuzenici; samo v Središču, Ljutomeru, sv. Lenartu in Ormožu bi bilo vredno šteti zoper njega oddane glasove.

Štajarska mesta in večinoma tudi trgi so še preveč navzeti nemško-liberalnega duha, kakoršni razširja graška „Tagespost“ in ga zastopa večina uradnikov in „purgarjev“, da bi bilo upanje, z mirnim in pravično mislečim Nemcem kmalu Slovencem zmagati. Tem „purgarjem“ je graška „Tagespost“ evangelij in edina vsakdanja dušna hrana; družega nič ne čitajo in tudi ne razumejo, kakor kar jim ta graška tetka oznanja. Ker jim ta list zdaj dr. Kokoschinega priporoča, bodo ga volili, ko bi bil tudi tako slovenskega mišljenja, kakor imena, kajti „Tagespost“-i vse veruje. To gospod kandidat dobro vé, zato jim v tem listu take reči trdi, katerih drugače ne bi verovali, postavim, da je ime Kokoschinek nemško, da Slovenci hočejo štajarsko posloveniti in Nemce vladati, itd. Posebno zanimivo je čitati, kako misli

LISTEK.

Bohinjske črtice.

(Dalje.)

Krasote savičnega slapa ne maram popisavati, le to omenim, da klopi, mize, stopnjice in ograje so še v takem stanju, kakor so bile pred 30 leti, ko sem bil prvič tu. Popravljen je bilo pač gotovo že marsikaj, a vendar na staro nazaj, kar je tudi prav, kajti pot do take naravine, divje veličastnosti ne bodi gladka ali zložna, ker bi vsa orjaška narava zgubila svojo imenitnost, če bi se človek povsod silil s svojimi novostmi vmes. Od toč je potem pot k jezeru in do Triglava, katero pa Bohinjci razen vodij malo poznajo, ker sem naletel na več ko 50letnega moža, srenjskega svetovalca, ki mi je rekel, da še ni bil nikdar pri Savici, akoravno mu je do tje le dve uri. „Čemu bom hodil gledat vodo“ — mi je rekel — „saj je je tu dosti, opraviti pa v tistem skalovju nič nimam, take reči hodi gledat le gospóda, ki nima nič dela pa dosti časa in denarja“. In on ni sam tak, marveč gotovo jih je v Bohinji več ko polovica, ki niso in ne bodo

videli tega slapa, h kateremu prihajajo tuje iz daljnih krajev in ob mnogih troških.

Ločimo se od bohinjskega jezera, proti kateremu je blejski gledé obširnosti le ribnik, še s tem spominom, da ima izvrstne in velike postrvi in kline. Lov po njem in tudi po drugih vodah ima v našem gosp. Mallner na Bledu, kjer se veliko teh rib pojé; vendar jih dobiš v Bohinji vsak dan in popotnikom so jako prilježne. Bohinjci jih le malo pojedó, ker so jim predrage.

Vrnimo se od jezera po górenji dolini nazaj proti Srednji Vasi. Od sv. Janeza cerkve, ki ima starodavne podobe „à la fresco“, pridemo čez četrto ure do Stare Fužine, kjer je velika sirarnica in tudi fužina obrtne družbe za železje. Tu priteče izpod Triglava mrzla voda Mostnica, ki se kmalu potem izliva v Ribnico, prihajajočo od Srednje Vasi, in s to združena nad šentjanskim ali jezerskim mostom v Savo. Ribnica je ob nalivih silna, ob suhem vremenu pa se zgublja po navadi kraških vodá v pesku, da je Mostnica več ne dobi in mora ta sama teči v Savo. Ob ti Mostnici je precéj zložna kolovozna ne prestrma pot na Vóje. Kje in kaj so Vóje? Kdo je bral ali slišal kedaj to imé? Vóje so gorski kotel blizu Triglava, ves senožeten in poln stanov za senó in živino, da človek misli, da je

prišel v planinsko vas. Tukaj imajo Fužinci najzlahtnejše senožeti, skoz katere teče mrzla Mostnica, ki si je niže doli izjedla in izdolbla strašno globoko in skalnato strugo, pravo brezno. Ta izvira izpod Triglava, kjer je velikanski slap skoro ne manjši od savičnega; razven tega napaja Mostnico še več drugih slapov, med katerimi je prvi posebno visok in bobneč. Tukaj je pravi planinski raj, meni je ta kraj bolj všeč od savičnega, ker narava ni tako divja, marveč spaja golo gorsko skalovje z zelenimi planinskimi travniki, obdanimi z obraščenimi in golimi velikani, med katerimi je kralj Triglav, vzdigajoč se prav pred tabo. Hoté nehoté moraš tu pomuditi se in čem dalje ogleduješ to čudovito naravo, tem težje se odtrgaš od nje. Po duhtečih planinskih cveticah se preletavajo planinski metulji, oglašajo se tudi kak gorski ptič, drugače pa ne moti skrivnostne tihote drugo ko slapov bobnenje, ki se pa v daljavi premeni v prijetno šumenje. Čuda, da za ta kraj tuje ne vedó. In vendar se po dobri kolovozni poti večidel v senci pod velikanskimi, starodavnimi bukvami vedno ob Mostnici prilježno dospé gori v kakih dveh urah; do vznožja Triglavovega je dobre pol ure dlje. Nihče se ne bo kezal izleta v ta še malo znani kraj. (Dalje sledi.)

gospod kandidat o važnem šolskem vprašanji, zato te njegove misli tukaj doslovno iz „Tagespost“-a priobčimo, kakor jih je govoril na volilnem shodu v Mariboru:

„Slovinci, klerikalei in fevdalci pripravljajo se h glavnemu napadu na našo nemško šolo. Čisto naravno, ker vedo, da s trideset- in večletnimi trmoglavci ne morejo dosti opraviti, zato skušajo šolo v svojo oblast spraviti in mladino v svojem smislu odgojevati misleč, da bode potem bodočnost njihova. Kaj pa hočejo v resnici Slovenci? Oni nočejo šol za svoje otroke, ampak hočejo le sloveniti in pri tem jim ni mar, če se tudi ljudska omika zniža. Kaj hočejo klerikalei in fevdalci? Oni hočejo ljudsko omiko znižati, da bi laglje vladali. In da teh gospodov ne prešinjajo plemeniti nagibi, so nedavno dokazali.“

Tako plitvo v resnici niti dr. Ausserer ni mislil in govoril. Mi si ne prisvajamo proroškega duha, pa toliko si upamo prorokovati, da dr. Kokošinek niti toliko ne bode dosegel za svoje volilce, kakor dr. Ausserer, in če ne prej, pri prihodnjih volitvah ga bode bržčas zadela osoda, kakor do zdaj še vse mariborske poslance, ki so z velikim hrupom izvoljeni, potem pa brez sluha in duha izginejo z javnega pozorišča, kakor ravno zdaj dr. Ausserer.

Ali se bode od narodne strani kaj delalo zoper kandidature dr. Kokošineka, še ni znano; pri obstojčih razmerah vspeha itak ne bi dosegli nobenega.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. februarja.

Notranje dežele.

„Politik“ objavlja brzojavko z Dunaja: „Z merodajne strani se nam zagotavlja, da se je cesar po hudem vdarci, ki ga je zadel, popolnoma zopet zdravil k svoji duševni veličini; akoravno mu srce teži britka tuga, opravlja vendar nepretrgano državne posle ter je popolnoma zdrav.“ — „Z iste strani se nam poroča, da je cesar izrekel češkemu časopisju za lojalno in dinastično postopanje povodom žalostnega dogodka v cesarski družini svoje priznanje.“

Predno se je *prestolonaslednica vdova Štefaniya* odpeljala v Miramar, pripeljala se je brez spremstva pred vrata kapucinskega samostana. Gvarđijan je takoj prihitel ter spreml visokega gosta v rakev h krsti prestolonaslednika Rudolfa. Tu je ostala eno uro sama v molitvi za blagor duše predragega jej pokojnika.

Volitve za češki deželni zbor se bodo razpisale za sredo junija.

Vnanje države.

Najnovejša brzojavka iz *srbske* prestolnice slove: O sestavi radikalnega kabineta se ne more več govoriti. Tudi to, da bode Bističi izročeno ministerstveno predsedništvo, opira se jedino le na okoliščino, da ga je zadnje dni večkrat v avdijenci sprejel kralj, ter tega v prvi vrsti ne verujejo njegovi liberalni pristaši. Sploh je razširjeno mnenje, da se bode v kratkem objavil napovedani kraljevski dekret, ki bode odbil Krističevo prošnjo za ostavko ter znova potrdil njegovo delovanje.

Pri predvčeršnjih dopolnilnih volitvah v *bolgarsko* sobranje je bilo izvoljenih sedem vladnih pristašev in jeden Radoslavovec.

Ruski veliki knez Mihael je neki dobil dovoljenje, da se poroči s hčerjo Ignatjevo — le proti temu, da se odpove vsem svojim pravicam. — „Družba za podporo ruske trgovine in obrta“, katere predsednik je Ignatjev, vdeležila se bode valed vabila srbskega poslanika Simića zborovanja srbskih vinogradnikov v Niši po posebnem pooblaščenju, ki je vže odpotoval v Srbijo.

Znani članek „Hamburger Nachrichten“ o slučajnem nasledniku ostarelega *nemškega* kancerja je proizval po časopisju mnogo komentarov, katerim odgovarjata v bratski zvezi „Nordd. Allg. Ztg.“ in „Köln. Ztg.“. Zanimivo je, kar piše v tem oziru zadnji list: „Bajka, da namerava grof Waldersee nadomestiti kneza Bismarcka, našla ne bo usmiljenja pri nobenem trezno mislečem človeku. Grof Waldersee je preveč vojak od nog do glave ter so mu politična vprašanja popolnoma tuja. Prijateljstvo njegovo k Bismarcku je splošno znano. Oni, ki že sedaj kopljejo jamo Bismarcku, izbrati si bodo morali za svoje namene drugega moža.“ Bil je čas, v katerem bi bili reptiljski listi a la „Köln. Ztg.“ vse drugače pokazali onemu, ki bi se bil drznil govoriti o odstopu Bismarckovem. Ta pohlevnost ima svoj izvir v zavesti kancelerjeve okolice, da ni vse tako več, kakor je nekdaj bilo.

„Pol. Corr.“ pravi: Vzdržuje se vest, da bode *msgr. Ruffo Scilla*, apostolski nuncij v Monakovem, odpoklican kot tak v Lisabon namesto msgr. Vanutellija, ki bode v kratkem imenovan za kardinala.

Freycinet je odklonil vstop v novo *francosko* ministerstvo, zaradi tega se je ponudil portfelj zunanjih zadev Ribotu, ki pa še ni odgovoril. Govori se tudi, da se Sarrieu brani sprejeti finančni portfelj.

General Billot je pripravljen prevzeti vojno. Méline se je dolgo trudil, toda končno se je prepričal, da je nemogoče sestaviti ministerstvo republikanske koncentracije ter poravnati razpor mej različnimi republikanskimi strankami; zaradi tega je odklonil izročeno mu nalogo gledé kabinetove sestave.

Italijanski liberalni listi vriskajo veselja, ker si je Crispi priporil zmago v zbornici. „Priporil“, to je prvi izrek, kajti truda je imel Crispi poprej dosti ter je moral celo ravno pred glasovanjem v isti seji po predsedniku naznaniti dati kraljevo zadovoljnost z vladno politiko. Toda kdor pomisli na muke Crispijeve, predno je spravil isti dan srečno vse „zanesljive“ poslance v zbornico, ta vé, da vspeh gledé razmerja glasov, 247 pro, 115 contra, ni posebno sijajen in da Crispi trepetaje misli na proračunsko razpravo. So, ki stavijo tisoč na eno, da se bo v Italiji še pred to osodepolno razpravo izvršila vsaj delna ministerstvena kriza. — Predvčeraj je zbornica predlog poslanca Fazia in drugih levicarjev, da se odslovi general Mattei, ki je dne 22. decembra m. l. glasoval zoper vladni predlog o izvanrednih vojaških naredbah, odklonila kot žaljenje parlamentarnih pravic s 171 proti 32 glasovom; 28 poslancev ni glasovalo. Zbornica je potem vzela na znanje izjavi ministerskega predsednika Crispija in vojnega ministra, da so se naredbe zoper generala Mattei-a izdale brez ozira na njegovo znano glasovanje. — V Napolji je predvčeraj napravilo 200 zidarjev velike izgrede. Razšli so se sicer na prvi poziv redarstva, a že opoldne so se zopet zbrali s črno-rudečo zastavo, ki je imela napis: „Komunizem, anarhija“. Redarstvo je posredovalo, zaplenilo zastavo, razpršilo izgrede ter jih mnogo odvedlo v zapor. Razburjenost mej delavci je vedno večja; v Caltagirone-ju je dne 18. t. m. navstal boj mej 2000 delavci in vojaki; v Bagnacavallu so morali vojaki v ropajočo druhal streljati. V Mesini so oblastnike zasledile zaroto, ki je nameravala napasti bančne zavode. — Liberalni listi imajo pri teh žalostnih razmerah pač povoda dovolj, da se radujejo Crispijeve zmage v zbornici!

Bolezen *ntozemskega* kralja se je zadnji čas zopet shujšala. Kralj more le z veliko silo požirati, zaradi tega le malo zavija ter postaja vedno slabejši. „Handelsblad“ v Amsterdamu poroča: „Dr. Vinckhuizen je odpotoval v grad Loo. Kraljevi osebni zdravnik dr. Vlaanderen bo ostal čez noč v gradu. Sodi se, da je kralju jako slabo.“

Vzlic preklicem v angleških listih je vendar položaj ob *afganistanski* meji jako nevaren. Toda Rusija je odločno zoper postopanje z orožjem v tem oziru, ker se noče v Aziji vezati, dokler se ni zjasnil splošni evropski položaj. — Iz Čardžuja se poroča: Abdurrahman kan biva v Masarišerivu ter ni odredil nikakoršnih vojaških priprav. Promet izdelkov mej Rusijo in Afganistanom je nepretrgano gladek in živahen.

Osman Digma je predvčeraj teden zapustil svoje taborišče pri Handubu ter je z vasjo vred zapalil. Obrnil se je neki v Torkar. Kaj namerava, kakošne načrte ima za bližnji čas, ni nikomur znano; gotovo pa je, da Suakim pred njim ne bode imel dolgo časa miru.

Iz *Zanzibara* se dne 14. t. m. brzojavi v „Times“: Oči vseh tukajšnjih Nemcev so uprte v Wissmanna. Rojaki njegovi menijo, da bo kakor „deus ex machina“ pojasnil položaj ob vshodno-afriškem nabrežju, kjer je popolnoma zastalo delovanje Nemcev. Le dve posamezni hiši v Bagamoyu in Dares-Salaamu ima zasedeni krog 20 vojakov, v katerih varstvo morajo delovati neprenehoma tri vojne ladije, po ena v vsakem navedenih krajev, tretja pa, ki vzdržuje zvezo mej prvima. Vstajniki imajo svoje tabore prav blizu obeh krajev ter izsesavajo deželo. Obogateli so z naropano slonovo kostjo in sužnjimi, sedaj pa semtertje napadajo Nemce, da ne bi popolnoma potihnila vstaja. Druga namena nimajo ti boji.

Izvirni dopisi.

Od Save, 17. februarja. Danes so se darovale slovesne sv. maše po župnijskih cerkvah ljubljanske škofije s posebnim namenom, naj bi izprosili z gorečo molitvijo pri Bogu tolažbe in moči Nj. Veličanstvu preblagemu cesarju vsled velike izgube predragega, edinega sina prestolonaslednika Rudolfa. Po oznanilu in priporočilu dušnih pastirjev prihiteli so gotovo povsod obilne množice vernih k temu toliko pomenljivemu cerkvenemu opravilu. Gamljivo je videti, kako globoko čutijo verniki s preblagim vladarjem očetovskega srca prebitko žalost, in slišati prisrčne zdihljaje ter vroče molitve, s katerimi kličejo verniki po navodu sv. cerkve: „Bog, váruh vseh kraljestev, ozri se milostno na našega cesarja Franca Josipa“... Upajmo, da ni prešljal vsega mogočnega, ki stoletja tako milostno varuje avstrijsko našo očetnjava. Tiho, ginjenj poslušali so verniki besede svojih dušnih pastirjev, ki niso zamudili utrjevati vernike v pravi zvestobi in udanosti do vladarske hiše.

So se li potrudili o tem prepričati se oni dobri člani sv. katoliške cerkve, ki bočejo

fakcijsko grditi in črniti duhovščino, očitaje ji ne-
lojalnost?

„Sl. Narod“ si je v št. 38. na čelu zapisal: „Zadnja beseda“ — a prva kot zadnja je tako neprimerna in zlobna, da molčati ne smemo; ko so ljudje spali, je sovražnik ljuliko sejal!

Mnogo neslanega in nedoslednega dotikal je že liberalni „Sl. Narod“, zdaj je storil več ko prej. „Mentita est iniquitas sibi!“ Recimo po domače: Sami sebe smešijo! Dobro opazi „Sl. Gospodar“: Da tudi slovenski list hodi graški židinj v snuboke, to nam je povsem nerazumljivo. Pa zdaj v pustu je vse mogoče.

Kaka je doslednost „Sl. Naroda“? Na cesarjevega pogreba dan piše na prvi strani: „Najlepši spomin pa bode prerani njegovi smrti, ako pretočni ta slučaj ublaži pretirana nasprotstva... Prišli smo vkupe in pozabili prepire“. Na drugi strani isti dan pika prevzvišenega knezoškofa.

V nedeljskem pismu preteklega tedna udriha po prevzvišenem knezoškofu in po duhovščini, kakor „bi mu bili klade, na katere bi svoje drva cepil“, ter sklene: „Prav, da je tako prišlo“. V št. 38. pa piše: „Nespametno je zavijati oči, da ste veseli tega razdora, in da je prav, da je do tega prišlo. Kdo je to sprožil?“

Vsakovrstno sumničenje, obrekavanje in grdenje duhovnikov sprejema v svoje predale. V št. 38. pa piše: „Ozrite se po domovini, opazili bode te marsikako občino, v kateri je veljava župnikova izpodkopana“.

V št. 30. začne pikati „s črno zastavo“, v št. 38. javka o narodnosti, kateri more veliko škodovati ljubljanski knezoškof. Kaka je zveza črne zastave in narodnosti? Je li „Sl. Naroda“ narodnost taka, da vihra le na črni tančici?*)

Malo dni prej piše, da se je moč pastirskega lista škofov goriške metropole že zdišala; zdaj pa dopoveduje o zahtevanji ljubljanskega knezoškofa, da ima ponehati vsako leposlovno delovanje.

Nekdaj je djal nekdo: Posodite tem gospodom bukvice, ki poučujejo o logiki! — To bi bilo za predpust, da ne bi bilo v tako resnobnem času in ne o tako resnobni zadevi. Namen takega početja je izgovorjen: Dobro, da je tako prišlo! Grditi in ob veljavo spraviti duhovščino, to jim je zlobni namen. Zakaj? Povejo sami v „zadnji besedi“: Prepri bi radi v časih, ko se bližajo deželnozborske volitve. Sotrudniku „Narodovemu“ menda se še ni izkadil izraz: „Za zdaj še pustimo svečenike vmes, jih potrebujemo; pa kmalu bo čas tū, ko bomo opravili brez njih“. Zakaj še? Povejo sami z „ribniškim“ Schwarzenstein-om, kakor so že lansko leto pisali o Dunkelstein-u! Vsako katoliško gibanje v nič! Katera cerkev naj bi neki bila v nevarnosti, da bi se bojevali za-njo z „ramo ob ramo“? — Cerkve Kristusove si nihče misliti ne more brez vidnega poglavarja, ne brez škofov in mašnikov. To vé vsakdo, ki se všteta zavednim in resnično dobrim članom katoliške cerkve. Kako so pisarili „dobri člani sv. katoliške cerkve“ še lansko leto o papežu, se jim je že skadilo, pravijo; kako pa mislijo o prevzv. knezoškofu, priča številka za številko njihovega glasila; da jim ni le za osebe, ampak za stvar, osobito priča dopis z Dolenjskega 8. febr., št. 36, kjer je naravnost rečeno: „Eden stan ne žaluje“. S tem grdi jo naravnost splošnje duhovniški stan. Izjeme njihove gotovo so redke; in tudi po „Narodu“ častno pohvaljeni so mu za to malo hvaležni. — Čisto priprosta oseba pa je izrekla obsodbo tega postopanja z besedami: „Žalostno! škofom in skušenim duhovnikom izpodkopavajo veljavo, na drugi strani pa se trudijo z vso zvijačo mlajše duhovnike zvoditi na svojo stran. — Res je, človeka je kar groza, če pomisli, kake razmere morajo nastati, ako bode stvar še dalje tako napredovala!“ Sklicevati se pa na vis. pokojnika v zlorabo svojim slabo zakritim nameram, razodeva rokovice „Narodove“ eleganco, kakoršno najdeš na slikah sv. Mihaela, pri tistem, ki mu stoji na vratu vojskovodja Rasnice! Pri takih razmerah dramiti v mirnem pokoji spečega kneza sv. cerkve, ki je že prestal sodbo o svojem s toliko odgovornostjo sklenjenem vzvišenem poklicu, kateremu vsi želimo, naj vživa preobilno plačilo za vse zasluge, to se pravi visokemu pokojniku staviti nehvaležen spomin. — Duhovščina pa in véro slovensko ljudstvo

*) Primeren nauk mu je dal nedavno izvrstni hrvatski list „Obzor“.

najodločneje in hvaležno pritrjuje izrazu pomilovanja in zaslužene obsodbe, ki jo je izrekel prevzvišenemu knezoškofu prečast. g. stolni prošt s prečast. stolnim kapitulom.

Iz Prage, 13. febr. (Konec.) Javil sem vam v poslednjem svojem dopisu o brutalnem napadu nemških nacionalscev v dan prahatiške volitve na češkega duhovnika v Volarih in kako je le z velikim naporom kapelan Hons ušel surovcem. Da, gojenci nemško - narodnega društva „Böhmerwaldbund“ (menda se ta spak nahaja i celó pri vas v Ljubljani), kojemu je predsednik propali župan in trgovec Jos. Tašek, so tako razburjeni na čast gosp. Honsa, da ga hoté tožiti pri škofu v Budjevičih ter zajedno prositi, naj škof pošilja na njih faro samo nemške svečenike. Da prevzvišeni vladika češko-budjeviški gosp. dr. M. Ržih volarskim fanatikom dá na to pritožbo zaslužen odgovor, o tem pač ni dvojbe. Z dotičnimi napadniki je pa c. kr. državno pravdnistvo začelo vže sodniško preiskavanje.

Jako zanimljiv je letni pregled avstro-ogerskega izvoza v Združene države za l. 1888, sestavljen od generalnega konzula na Dunaji, koji sem dobil v roke iz prazkega konzulata. Posamezni konzularni okraji razvrščajo se gledé izvoza v minolem letu tako-le: Dunaj 4,178.943 dolarjev, Praga 3,091.044 dol., Trst 1,690.042 dolarjev, Liberec 676.623 dol. in Budimpešta 412.828 dolarjev. Vkupej iznaša vrednost izvoza 10,049.482 dolarjev, ali nekaj nad 25 milijonov goldinarjev. V Trstu izvoz v Ameriko peša, Dunaj in Praga pa naraščata. Izvažajo se pa iz Češke v Ameriko nastopni predmeti: Staklo (nad 1¼ milijon dol.), porcelan (nad pol milijona dol.), sladkor, rokavice, gumbi, baržun in svila, hmelj, posušeno sadje, sukno, vrvi, granatna roba, pivo in slad, povsem kakih 42 predmetov. Konzulat praški je brez dvojbe najdelavnejši konzulat v Evropi, kar je tudi priznal kongres v Washingtonu.

Zajedno pa bodi omenjeno, da se v Ameriki med Čehi nahaja mnogo, mnogo vnetih, rodoljubnih duhovnikov iz Češke, ki ondi blagodarno delajo za razvoj katolicizma. Založili so ondi mnogo katoliških šol, zgradili lepo število cerkv in dan za dnevom krščujejo inoverce, ki se vračajo v sv. cerkev.

Kakor piše „Zbornik zemljep.“ šte. 4. in 5. z leta 1888, ima Amerika blizu 100 milijonov stanovnikov, med njimi je polovica katoličanov in torej pomerno več, nego v Evropi. Združene države same imajo 7,588.000 katoličanov, 12 nadškofij, 61 škofij, 7 vikarijats in 1 prefekturo. Na čelu čeških katolikov je čast. gosp. Josip Hessoun iz budjeviške vladikovine, zdaj farni oskrbnik v St. Louisu, in izdava katoliški list „Hlas“. Ta list je bogate vsebine in zelo razširjen med katoliškimi Čehi ter ima velike zasluge za katolicizem. Hessoun zgradil je v St. Louisu cerkev, šolo, knjižnico, ter ustanovil mnogo katoliških društev. Sploh zaokceanski Čehi zaslužijo občudovanje, kako se trudijo v vsakem oziru podpirati tudi gmotno narodna podjetja na Češkem; poslali so n. pr. za „Matico šolsko“ lani svoto nad 7000 dolarjev. — Živeli! Toda o tem več, ko vam bodem poročal v prihodnje o „Čehih na tujem“.

Dnevne novice.

(Trgovska in obrtniška zbornica) ima redno sejo v četrtek, dne 21. februarja 1889, ob treh popoldne v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Poročilo v uvedbi poštinih kreditnih pisem. — 2. Poročilo o tarifah avstro-ogerskega Lloydja. — 3. Poročilo o vlogi trgovske in obrtniške zbornice v Ljubnem za ustanovo gostilničarskih strokovnih šol. — 4. Poročilo o prošnji za 3 somnje z živino in blagom v Dolenji Vasi. — 5. Poročilo o prošnji za 3 somnje z živino in blagom na Poljici. — 6. Poročilo o mesni tarifi za Semič. — 7. Poročilo o vlogi trgovske in obrtniške zbornice v Libereci, za devajoči nekatere premembe zakona z dne 30. marca 1888, drž. zak. št. 33. — 8. Poročilo o pravih okrajnih bolniških blagajnic v Litiji, Radoljici, Logatci, ljubljanski okolici in na Vrhniki.

(Z Dunaja) se nam poroča, da je v nedeljo dobil apostolski nuncij nadškof Galimberti od sv. Očeta telegram, s katerim podelé svoj blagoslov vsem katoliškim družbam, ki so se zbrale k molitvi za presvetlega cesarja. Ta telegram je bil prečitán z lece v cerkvi sv. Stefana.

(Iz Komende,) dne 18. febr. Znano je že cenjenim čitateljem, da je pred jednim mesecem umrl tukaj g. dr. Fort. Müller, zdravnik v P. P. Glavarjevi hiralnici. Takoj o smrti njegovi ukrenil je začasni administrator te ustanove, da se prej ko prej, dokler se ne doseže primerno stanovanje za bodočega stalnega zdravnika, imenuje zdravnik, ki bi začasno obiskaval ob določenih dnevih tukajšnjo hiralnico. Čakali smo teden, dva, tri, toda zastoj čakamo še sedaj. Kaj je vzrok? — Čuli smo, da to mesto rad prevzame znani in priljubljeni zdravnik gori s severno-zahodne strani, kateri si je s svojo prakso pridobil že mnogo zaslug in zaupanja pri tukajšnjem prebivalstvu. Zakaj se stvar pri dotični oblasti v Ljubljani tako zavira? Čudno, od jedne strani se toži, da se ne vé kam z ogromnimi dohodki te ustanove, od druge strani pa se nam niti to ne dá, kar nam gre vsled izrečne volje blagega ustanovnika Glavarja!

(Gosp. dr. Hrašovec), odvetnik v Slovenjem Gradcu, preselil se bode, kakor se poroča, v treh mesecih v Celje.

(Šenčurska občina pri Kranji) je dné 6. t. m., kakor smo vže sporočili, jednoglasno izvolila blagorodnega gosp. Josipa Merk-a, c. kr. okr. glavarja v Kranji, častnim občanom v priznanje njegove neutrudljive delavnosti v blagor občine in napredek šolstva. Posebna deputacija, v kateri so bili gospospodje: župan Matej Barle in odbornika Martin Povše, župnik šenčurski, in Franc Okorn, izročila mu je dné 18. t. m. krasno diplomo.

(Iz Merana) se nam poroča, da je tam vže toplo vreme brez snega, le vetrovi večkrat močno brijejo.

(Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani) javlja trgovsko ministerstvo, da so se domači eksporterji pri njem često pritoževali radi tega, da so jim zadržavali blago francoski uvozni carinski uradi, osobito pa se je uverilo, da vdeležujoče se osebe vselej ne pazijo na propise francoske vlade poslano trgovski zbornici z razpisom 20. marca 1888, šte. 11260 o tem, kako postopati z blagom, katero se pošilja po železnici čez Italijo in se izvažá na Francosko. Da bi se torej preprečile škode, ki izvirajo iz nepaznje teh prepisov in ki jih ni moči vselej odstraniti potom reklamacije, poziva se slavna zbornica, naj opozori zopet interese na naslednje propise. Po okrožni naredbi francoskega glavnega carinskega ravnateljstva od 5. marca 1888 postopajo po pogodbenem tarifu na Francoskem s pošiljatkami, katere se v vagonih s svinčnim pečatom prevažajo čez Italijo ter se na gornje-italijanskih železnicah ne prelagajo, seveda le tedaj, da imajo, ako je v njih blago pisмено potrjeno, tudi še zakonito svedočbo ob izvoru. Uporaba francoskega pogodbenega tarifa predpostavlja pri takih pošiljatkah, da se vagoni, v katerih se prevažá blago čez Italijo, po propisu zapró s svinčnim pečatom v obmejnih postajah avstrijskih ali ogerskih. Zategadelj ne gre donašati blago avstro-ogerskega izvora po morju v Italijo in od tod (n. pr. od Benetek) po železnici na Francosko dalje, ker je na ta način nemogoče, dotične vagone z zgoraj omenjenim svinčnim pečatom zaprte dostaviti francoskemu uvoznemu carinskemu uradu.

(Odbor narodne čitalnice in dolenj. pevskega društva v Novem Mestu) naznanjata, da se bode Vodnikova svečanost, ki je bila vsled nenadne smrti cesarjeviča odložena na nedoločen čas, vršila v soboto dne 23. februarja. Posebna vabila se ne razpošiljajo.

(Ameriške trte.) C. kr. poljedelsko ministerstvo je določilo ceno reznikom iz kostanjeviške ameriške trtnice po 6 gl. za 1000 ključev in po 10 gl. za 1000 vkoreninjenih trt. Rezniki se smejo pošiljati samo v tiste občine, ki so vže okužene po trtni uši, vkoreninjene trte pa le s posebnim dovoljenjem ministerstva. Rezniki se bodo oddajali od 1. marca vsak torek od 9. do 12. ure popoldne in od 2. do 5. ure popoldne; druge dneve pri gosp. Kalinu v Kostanjevici.

(„Dom in Svet.“) Tega zabavnega in poučnega lista je izšla danes druga številka z naslednjo vsebino: Najlepša pravljica (A. Funtek). — Brata (novela, spisal A. Funtek). — Garibaldi (humoreska, spisal J. L.). — O spiritizmu (kritična študija, piše dr. J. Janežič). — Slojstvo. — Raznoterosti.

(Vabilo) k veselici, ki jo priredi „narodno bralno društvo“ v Zagorji v nedeljo 24. svečana t. l. v gornjih prostorih hiše gosp. Čopiča. — Vspored: 1. P. H. Sattner: „Opomin k petju“, mešani zbor. 2. Radoslav: „Krojše in čevljar“, šaljivi prizor.

3. P. H. Sattner: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 4. Poslovenil Andrejčkov Jože: „Sukno doli“, vesela igra v jednem dejanji. 5. Tombola. Začetek ob polu osmi uri zvečer.

Raznoterosti.

— Zagrebško gledališče. Hrvatski ban je sklical enketo, ki bo presodila in izrekla svoje mnenje o denarnem stanji zagrebškega narodnega gledališča ter stavila primerne predloge, kakó preprečiti vsakoletno veliko prekoračenje deželne podpore. Od izida tega posvetovanja je odvisno, ali se bo obdržala ali pa razpustila opera.

— Redka slavnost. Josip Zorilla je najstarejši izmed sedaj živéčih španskih odličnih pesnikov. Zorilla, pesnik granadski, poklonil je slovstvu svoje dežele veliko število narodnih in poljudnih del, ki posebno opevajo pripovedke in spomine na Alhambro. Zaradi tega je sklenil neki odbor, ki se je osnoval v mestu Granadi, da bodo Zorillo prihodnjo spomlad kronali v starem gradu kalifov. Krona bo izdelana iz zlata, ki se je našel v strugi reke Duero. Ta nenavadna slavnost se bo vršila v navzočnosti 10.000 povabljenih gostov.

— Nemško-azijsko banko je založilo nekaj židovskih bank in bankirjev v Šangaju (Kitajsko) z ustanovno glavnico 5 milijonov taelov (okoli 14 milijonov gld.). Zastopane so „hiše“: Bleichröder, Warschauer, Mendelssohn in dr. v Berlinu, M. G. Rothschild in Jakob Stern v Frankobrodu, Salomon Oppenheim in dr. v Kolinu itd. Naj še kdo zdaj taji svetovno gospodarstvo židovskega kapitala!

Telegrami.

Dunaj, 19. febr. Posvetovanja o novem večbalnem reglementu za pehoto se bodo v Budimpešti pod cesarjevim predsedništvom zaključila. Nadvojvoda Albrecht se je že tje odpeljal, danes pa bodejo odpotovali nadvojvoda Viljem, vojni minister Bauer in načelnik generalnega štaba.

Pariz, 19. februarja. Več listov méni, da bo predsednik republike danes dopoldne Freycinetu ali Gobletu izročil nalog ministerstvene sestave; Freycinet ima neki za ta slučaj bodoče ministre izbrane.

London, 19. februarja. Reuterjevo izvestje poroča iz Zanzibara: Poročnik Wolff in ostali spremljevalci Wissmannove ekspedicije so došli.

Poslano.

Odgovor „Slov. Narodu“.

„Slov. Narod“ je v ponedeljek dne 18. t. m. prinesel pod naslovom „Hujskanje na leci“ te-le vrstice: „Bojeviti naši kaplani prinesli so časnikarsko polemiko že v cerkev. Kaplan Kalan je včeraj dopoldne v trnovski cerkvi strastno ščuval proti našemu listu in rotíl verníku, naj ga pusti. Ni znano, jeli to storil po višjem ukazu ali po svoji vročkrvnosti, a preverjeni smo, da bode vsakdo obsojal tako početje. Cerkev in leca pač niste pravi prostor, kjer bi se šopirila politična agitacija, in slovesno moramo protestovati proti tacemu nekvallfikovanemu postopanju, kajti, ako se že z lece propovedujejo taki ščuvalni napadi, potem si lako mislimo, kako se grdi v spovednici. Dasi dobro vemo, da Kalanov glas ne sega v nebesa, vendar mislimo, da za njegovo njegovo početje ni boljše kritike, nego znani Greuterjev medmet.“

Na ta stvarni in hladnokrvni napad ta-le odgovor: 1. Podpisani je v nedeljo 17. t. m. povodom votivne slovesne sv. maše za vladarja in za Avstrijo v času in razmeram primernem govoru po reku Gospodovem „Dajte cesarju, kar je cesarjeva in Bogu, kar je božjega“ v prvem delu svojega govora pojasnjeval dolžnosti podložnikov do vladarja, omenjal da so Slovenci to dolžnost vsikdar zvesto spolnivali ter jih vzpodbujal, naj tudi v sedanjih bridkih razmerah ostanejo vedno zvesti državljaní, ki dadó cesarju, kar je cesarjevega; v drugem delu sem pa pojasnoval, da smo dolžni dati tudi Bogu, kar je božjega, torej tudi svojim namestnikom, papežu in škofom, kar jim gre. Ker sem pa Slovencem govoril, bil sem pač dolžan omeniti, kako „Slov. Narod“ o teh piše, da je papeža imenoval izvržek človeštva, in da se ravno ob tej žalostni priliki zaganja v vso silo ob prevz. knezoškofa in sicer brez veljavnega vzroka, iz golega sovraštva do njega. In rekel sem, da „Slov. Naroda“, dokler tako piše, ne sme vesten katolik podpirati in naročati.

To sem govoril in sicer iz polnega prepričanja in to bom govoril, dokler „Narod“ ne premeni svojih načel, kateri se javljajo zopet v isti številki v Uvodnem članku, kjer se bere: „Sedanji šolski zakon popolnoma zadostuje vsem zahtevam vere“. List s takimi načeli pobijati dolžnost je vsakemu zavednemu katoliku, ker ravno v šolskem prašanju se bije boj za vero in nevero.

2. Podpisani je prepričan, da bo njegovo početje obsojal le brežverec, ki neče vedeti, da je leca

kraj, kjer mora duhovnik-učitelj verne poučevati v vseh nevarnostih, ki pretijo njih veri. Kdor pa tako očitno izpodkopa vrhovno cerkveno oblast, gotovo izpodkopa s tem vero pri ljudeh.

3. Tega nisem govoril po višjem ukazu, ampak po najvišjem ukazu: vest mi je to velevala in vest mi je bila vedno božji glas — najvišji ukaz! Breznačelno častništvo naj razgraja, poulični pobalini naj se znašajo, ljudje naj se begajo, škofu naj se okna pobijajo, hiša naj se jim grdi, s smrtjo naj se jim v pismih grozi, in tu naj bi bilo duhovnu-katoliku še treba višjega ukaza, da pojasni ljudem, od kod ves hrum in šum, tu naj duhoven molči! Kdor tako misli, nima pojma o dolžnostih katoliškega duhovna.

4. Braniti napadano cerkveno oblast v cerkvi, ni politična agitacija, fraz smo se naveličali. „Willst fliegen und bist vor dem Schwindel nicht sicher“ — oj, skrbni katoliki, ki se s toliko vnebo poganjate za svetost božje besede! Saj res: „Ein garstig Lied! Pfui! Ein politisch Lied!“

5. Spovednica, kaj pa da, ta mora priti tudi na vrsto; s tem nam je „Narod“ nekaj popolno novega povedal; še noben židovski list ni tega omenjal, ko je napadal katoliško cerkev!

„Narod“, ki je „vseskozi katoliški list“, je s tem zopet pokazal svojo konjsko glavo, ki jo sicer rad in previdno skriva, prav kakor Mefisto, a v večjih praznikih jo vendarle rad pokaže.

Zwar bin ich sehr gewohnt, incognito zu geh'n,
Doch lässt am Galatag man seinen Orden seh'n.
Ein Knieband zeichnet mich nicht aus,
Doch ist der Pferdefuss hier ehrenvoll zu Haus!

Sploh pa je katolikom čudno govoriti, da si le mislijo, kaj more še-le v spovednici biti; ni jim treba misliti, lahko se prepričajo in celó njih sveta dolžnost je to. K spovednici vam je prosta pot! Du Geist des Widerspruchs!...

Toliko v pojasnilo. Iz tega vsakdo razvidi, da kdor dandanes pri nas resnice govori, ta ščuva, strastno ščuva, kdor se pa v samih nasprotjih in prekoslovjih zvija, ta je junak, ta dela za narod.

Popustljivosti katoliške je dovolj, je preveč!

Vedite pa: Slovenski duhovnik ni molčal in ne bo molčal, dokler narodu slovenskemu skrunite najdražjo njegovo svetinjo, in kadar treba, bo govoril tudi naravnost in očitno na — leci, in navodov za svoje cerkvene govore ne bo iskal pri „Sl. Narodu“.

Andrej Kalan,
kapelan trnovski.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celziju		
19. 2. u. jut.	744-4	— 5-6	brezv.	megla	
2. u. pop.	740-5	3-8	sl. jzap.	oblačno	0-00
9. u. zveč.	738-3	0-0	sl. zap.	jasno	

Srednja temperatura — 0-6° C., za 0-2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

20. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 25 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ 80 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 40 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ 80 „
Akcije avstr.-ogerske banke	885 „ — „
Kreditne akcije	311 „ 40 „
London	121 „ 25 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 58 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemške marke	59 „ 22 1/2 „

Št. 630.

PROŠNJA.*)

Od raznih strani naše domovine prihajajo podpisane vodstvu prošnje za podaritev knjig — na božnih, poučnih, zabavnih, šolskih — sploh primernih za našo šolsko mladino. Kakor je znano iz družbinih poročil, razdelila je družba že mnogo podobnih spisov in si prizadela s tem veliko troškov. Nekaj rodoljubov je v ta namen darovalo vže lepo število primernih knjig. Ker pa mnogim prijateljem slovenske šolske mladosti dokaj spisov nerabljenih leži v njihovih knjižnicah, usoja se podpisano vodstvo vsled sklepa v svoji seji zglašiti se pri p. n. čestitem občinstvu z vljudno prošnjo, da bi blagovolilo kaj slovenskih knjig darovati v naznačeni namen. Take knjižice bi utegnule veliko koristiti v rokah naše mladine. Naj se torej knjige blagohotno pošiljajo podpisane vodstvu, ali pa naj se mu naznani, da samo pošlje po-nje.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani, dné 25. januarja 1889.

*) Slavna vredništva slovenskih časnikov vljudno prosimo, da ponatisnejo ta poziv.

Koverta s firmo
priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Zahvala.

Za vsestranske dokaze milega prijateljskega sočutja povodom smrti in prebitke zgube svojega nepozabljivega, preljubega, predobrega in preskrbnega očeta

ANTON-a LENASI-ja,

posestnika v Saječah in večletnega nadžupana hrenoviške župnije,

kakor tudi za poslednjo njemu skazano čast izrekam visokorodnemu gospodu c. kr. okr. glavarju Fr. vitezu Schwarzu, preč. gospodoma duhovnikoma hrenoviškima, blagorodnemu gospodu Hinkotu Kavčiču, deželnemu poslancu in nadžupanu, staremu in novemu odboru hrenoviške župnije, gg. pevceem ter vsem drugim svojim sorojakom in sorojakinjam, da se v dan pogreba niso ustrašila grdega pota in neugodnega zimskega vremena, najtoplejšo zahvalo.

Bodi preblagi pokojnik še enkrat sorodnikom, prijateljem in znancem priporočen v blag spomin in v pobožno molitev.

Na COLU pri Vipavi, 18. februarja 1889.

Anton Lenasi,
kurat.

(1)

Zahvala.

Za vse dokaze sočutja med boleznijo gospe

Marije Lenarčič roj. Simon,

za prelepe vence in mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku izrekajo najtoplejšo zahvalo

žalujoči ostali.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleebüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse, te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Tuji.

18. februarja.

Pri **Matiču**: Schwarz, trgovec, iz Siska. — Sturle in Buxbaum, trgovca, z Dunaja. — Hauf, poštar, iz Kočevja. — Jaklič, trgovec, iz Kočevja. — Pri **Sonu**: Henrik Bothe, iz Gradca. — A. Bruoner, trgovec, iz Nemčije. — Salzmann z Dunaja. — Martinek iz Trsta. — Moric Liles, trgovec, z Dunaja. — Rudolf Schuster, inženir, z Dunaja. — vitez Viljem Pischhof, trgovec, iz Trsta. — Bernhard Weingrün, potovalec, iz Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Maria Bregar iz Trsta. — Fran Jelichg, iz Kranja.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Odtiskan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornat.

Odtiskan: 1873, 1881.

Št. 647.

Razpis učiteljskih služeb. *)

(2)

Na osnovni slovenski šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisuje:

I. učiteljska služba

z nastopom o Veliki noči t. l.

Prilože naj se sposobnostna spričevala za vodstvo večrazredne šole. Plača je 600 gld. z opravično doklado.

Za šolsko leto 1889/90 pa se razpisuje:

II. učiteljska služba z letno plačo 500 gld.

Za to II. učiteljsko službo se lahko zglase učitelji in učiteljice.

Prošnje s potrebnimi dokumenti naj se pošiljajo podpisane vodstvu

najzadnje do 10. marca t. l.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani, dné 14. februarja 1889.

*) Slavna vredništva slovenskih listov prosimo, da objavijo ta natečaj.

Parno ribje olje

zoper bramorje, krvice (rachitis), sušico, kronične spuščaje itd. itd. se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (20—15)

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiye Soulat (Gironde).

Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati sretinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepcuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorjuj na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrdba **SEGUIN** Bordeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobica se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (28)

Avstro-ogerska karavana v sv. deželo.

Prihodnja avstro-ogerska karavana v sv. deželo bo okrog 21. dné marca 1889 iz Trsta odšla ter naj se vdeleženci obrnejo do podpisanega, ki jim bo takoj poslal obširne vsporede.

Potovanje obsega: Trst — Aleksandrija — Kajiro — Kajfa — Nazaret — Tibe-rija — Jeruzalem — Sv. Janez — Betlehem — Jeruzalem — Ramleh — Jafa — Port-Said — Aleksandrija — Trst oziroma Carjigrad in Solun.

Potovanje bo trajalo 45 dni.

Cena I. razredu s popolno hrano 635 gld. v bankovcih

„ II. „ „ „ „ 545 „ „

— Zadnji dan za oglašenje 12. dan marca 1889. —

Te karavane se smejo vdeležiti osebe tudi iz Nemčije in drugih dežel.

Na Dunaji, I., Spiegelgasse 12.

Leon Woerl,

ces. br. dvorni knjigotržec, založnik, komtur in vitez mnogih visokih redov.

(16—11)

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.